

மலபைப்பு வழி

நாடினனே; நடந்தனே; என்றன்
நகரஓ வியத்ததைத் தாண்டித்
தேபினனே; சிறுநீர் தந்த
காட்சியைச் சித்தைத்தனே; சனென்றனே;
பாடினனே; பறந்தனே; தயேந்த
பாதையை இழந்தனே. அங்கே
மாடிலீ டொன்று மில்லை
மரங்களோ பசேவில்ல!

வழியடையாளம்

மனே மலேம நடந்தனே; அங்கே
'மறே'றிசை வானம்' என்னை
"நான் தம்பி என்னை நோக்கி
நட தம்பி" எனச் சொல் விற்று!
வான் வரை மறேகுத் திக்கை
மறதைத் திட்ட புகைநீ லத்ததைத்
தனே கண்டாற் போலே கண்டனே,
திகழ் காடா நோக்கிச் சனென்றனே.

காட்டின் அழகம்

வன்மனை கொள் பருக்கைக் கல்லின்
வழியெல்லாம் பள்ளம், மடே!
முன்னாக இறங்கி ஏறி
முதலகைக் கிடப்ப தைப்போல்
சின்னதும் பரிதாபமான
வெடிப்புக்கள் தாண்டிச் சனென்றனே;
"கன்மாடம்" எனும் புறாக்கள்
கற்களைப் பொறுக்கக் கண்டனே.

மயிலின் வரவறேப்பு

மகிழ்ந்துநான் ஏகும் போதில்
காடாதுன் மயிலை ஏவி
அகவலால் வரவறே பொன்றை
அனுப்பிற்று கொன்றைக் காய்க்கு
நிகரான வாலை ஆட்பிக்
காரலெ நின்று நின்று
நகர்ந்தது. கட்டச் சனென்றனே
நற்பாதை காட்டும் என்றே.

தமிழா நீ வாழ்க

முகத்திலே கொடுவான் மீ சை
வடேன், என எதிரில் வந்தான்.
அகப்பட்ட பறவை காட்ட,
அவற்றின் பரே கட்டேனே! வடேன்
வகைபட்ட பரத்து வாசன்
என்பதை வலியன் என்றான்;
சகோ தரத்தைச் சமெப்போத் தன்னான்!
தமிழா நீ வாழ்க என்றேன்.

வடேன் வழி கஹினான்

"போம் அங்கே! பாரும் அந்தப்
புன எலு மிச்சை" என்றான்.
"ஆம்" என்றேன். "அதைத் தான் ஐயா
கூருந் தன்னும் அறவார்" என்றான்
"ஆம்" என்றேன் திரிந்த வனப்போல்!
"அப்பக்கம் நோக்கிச் சென்றால்
மாமரம் இருக்கும் அந்த
வழிச் செல்வீர்" என்றான் சென்றேன்.

காட்டின் உச்சிக்கிளையில் கூரங்கு ஊசல்

செருந்தி, யாச்சா, இலந்தை,
தகேகீ ந்து கொன்றையெல்லாம்
பெருங் காட்டின் கஹை! அந்தப்
பெருங்கஹை மலேனே ண்ட
ஓர் முங்கில்; இரு கூரங்கு
கண்டனே பொன்னுசல் ஆடல்!
கூருந் தடையாளம் கண்டனே
கோணல் மா மரமும் கண்டனே!

பாம்பின் வாயில் தாயைப் பறிகொடுத்த
மான்கன்றை நரியடித்தது

ஆனலை ஒன்றிளம் ரத்தை
முறித்திடும்; ஆந்தைக் கட்டைப்
புனை ஒன்றணுகும்; அங்கே
புலி ஒன்று தோன்றும்; பாம்பின்
பானவாய் திறக்கக் கண்டு
யாவும் பறக்கும்; கன்றோ
மானைக் காணாது நிற்கும்!
அதை ஒரு நரிபோய் மாய்க்கும்.

மயிலுக்கு கரடி வாழ்த்து

இழந்தபெட்டையினகைக் கண்டே
எழுந்தோடும் சவேல் வாலின்
கொழுந்துபட்டெழுந்த கட்டக
கொசுக்களையெழில் தான் என்று
தழைத்தன படம்விரிக்கும்
தனிமயிலால், அடதை "தனை"
வழிநீதிடும்; கரடி வந்து
மயிலுக்கு வாழ்த்துக் கிறும்.

பயன்பல விளகைக்கும் காடும்

ஆடிய கிளகைகள் தோறும்
கொடிதொங்கி, அசையும்! புட்கள்
பாடிய படியிருக்கும்!
படவிலங்கு கொன்றையென்றோ
தேடிய படியிருக்கும்!
காற்றோடும் சரையும் சேர்ந்து
நீ பிசை காட்டா நிற்கும்;
பயன்தந்து நிற்கும் காடே!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp037.htm>